

LAUSUNTO

21.8.2019

Maa- ja metsätalousministeriö

PL 30
00023 VALTIONEUVOSTO

Viite: Drno 1213/06.02/2018

Asia: **Lausunto maa- ja metsätalousministeriön luonnoksesta susikannan hoitosuunnitelmaksi**

Keski-Suomen alueellinen riistaneuvosto kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto susikannan hoitosuunnitelman luonnoksesta ja toteaa, että luonnos on hyvin laadittu ja antaa hyvän pohjan Suomen susikannan hoidolle. Alueellisen riistaneuvoston kommentit ovatkin pitkälti hoitosuunnitelmaluonnoksen yleislinjan mukaisia.

Pyydettyinä lausuntona Keski-Suomen alueellinen riistaneuvosto esittää seuraavaa:

1. Hoitosuunnitelman tavoitteet

Suunnitelmaluonnoksessa on lyhyen aikavälin tavoitteeksi asetettu pienin elinvoimainen susikanta, jonka kooksi on arvioitu 25 lisääntyvää paria. Pienin elinvoimainen susikanta on välitavoite, jonka avulla pyritään luomaan pohjaa susikannan sietämisen kautta susikannan hyväksyttävyydelle, jotta pidemmän aikavälin tavoitteeksi asetettu suotuisa suojelutaso voidaan saavuttaa. Keski-Suomen alueellinen riistaneuvosto pitää tärkeänä, että Suomen susikannalle asetetaan myös yläraja.

Suotuisaa suojelutasoa on tarkoitus tarkastella EU:n luontodirektiivin vaatimusten kautta. Tarkastelussa on otettava huomioon, että Suomen susikanta on osa Luoteis-Venäjän susikantaa ja, että yhteys Ruotsin ja Norjan osapopulaatioihin on mahdollinen. Kansainvälisellä yhteistyöllä tulee varmistaa, että susikantaa voidaan tulevaisuudessa hoitaa yhtenä kokonaisuutena.

2. Erävalvontaan lisää resursseja ja yhteistyötä

Erävalvontaa suorittavia viranomaisia ovat poliisi, rajavartiolaitos ja metsähallitus. Erävalvonta kärsii tällä hetkellä todellisesta resurssipulasta. Yksityismailla tärkein valvova viranomainen on poliisi, jonka erävalvonta on syrjäseuduilla

hyvin vähäistä. Pelkästään metsähallituksen erätarkastajien valtuuksien laajentaminen yksityismaille ei ratkaise tätä ongelmaa. Poliisin erävalvontaresursseja ja viranomaisten yhteistyötä on ehdottomasti lisättävä. Itäisessä Suomessa ja Lapissa toimivaksi todetun erävalvontayhteistyön laajentaminen koko maahan on erittäin kannatettavaa. Tämä ”Rajaseuturyhmä” -toimintamalli voisi toimia hyvin myös Keski-Suomen maakunnan raja-alueilla.

Riistanhoitoyhdistyksissä on tällä hetkellä 1974 nimitettyä metsästyksen valvojaa. Riistanhoitoyhdistysten aktiivisuus metsästyksen valvonnassa vaihtelee paljon. Koulutettuja valvoja pitäisi pystyä hyödyntämään selvästi nykyistä paremmin. Tehokas metsästyksenvalvonta vaatii resursseja ja parempaa suunnittelua. Riistanhoitoyhdistykset tarvitsevat sekä valvonnan suunnitteluun että toteutukseen tukea viranomaisilta, erityisesti poliisilta.

3. Suden aiheuttamat vahingot

Suurpetojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen on jo tehty parannuksia. Suden sietämisen edistämiseksi on erityisen tärkeää, että koira- ja kotieläinvahingot korvataan täysimääräisinä ja ilman viivytyksiä. Myös kotieläinten raatojen keräily ja hävittämisen aiheuttamat kustannukset tulee korvata.

Valtion varoilla on hankittu aitaustarvikkeet niille tiloille, joilla riski susien aiheuttamille vahingoille on arvioitu merkittäväksi. Aitojen pystytys on kuitenkin jäänyt tilan omistajan vastuulle. Myös aitojen pystyttämisestä aiheutuvat kulut, kuten käytetty työaika tulee korvata. Samoin mahdollinen akku.

4. Huolta, uhkaa tai vaaraa aiheuttavat sudet

Haittaa tuottavaan susiyksilöön voidaan puuttua Suomen riistakeskuksen poikkeusluvalla tai poliisin määräyksellä. Erityisesti uusilla susireviireillä osa alueella asuvista ihmisistä kokee, että poliisi tai riistakeskus eivät ota susien aiheuttamaa turvallisuuden tunnetta tosissaan, eikä toimenpiteisiin ryhdytä kuin äärimmäisissä tapauksissa. Luonnoksessa on esitetty huolta, uhkaa tai vaaraa aiheuttavan suden määritelmät ja linjattu poliisin sekä riistahallinnon roolia tapauksissa. Luokittelu on oikeansuuntainen ja selkeyttää tapausten arviointia. Myös monimuotoiselle maaseutuasumiselle turvallisuutta aiheuttaviin susiin tulee suhtautua yhtä vakavasti kuin taajamasusiin. Tärkeää on, että ongelmalanteissa aina pyritään selvittämään pihaan tulon syyt ja pystytään tunnistamaan esim. ihmisarkuuden menettäneet, toistuvasti pihoihin hakeutuvat ongelmayksilöt. Tällaiset ongelmayksilöt tulee voida poistaa ilman viivytystä.

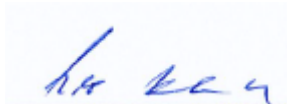
5. Monilajinen kannanhoito ja metsäpeuran suojelu

Hoitosuunnitelmaluonnoksen linjaukset monilajisesta kannanhoidosta ovat tervetulleita. Erityisesti metsäpeurakantaa voi olla tarpeen suojella hirvi- ja susikantoja säätelemällä. Metsäpeurojen esiintymisalueille ei tule sallia susilaumojen syntymistä ja tarvittaessa tulee olla mahdollista poistaa koko lauma.

6. Villikoirat ja koirasudet

Villikoirat sekä todetut koiran ja suden risteymät on voitava poistaa luonnosta viipymättä myös niissä tapauksissa, joissa eläimet eivät aiheuta suoranaista uhkaa ihmisen terveydelle tai omaisuudelle.

Keski-Suomen alueellinen riistaneuvosto

Leo Houhala
puheenjohtaja

Olli Kursula
riistapäällikkö

